

som jeg har medvirket i, har der hvert år været sat fokus på indsatsen i psykiatrien, og glædeligvis har også amter og kommuner øget deres indsats betydeligt på området – en styrkelse af indsatsen, som har sat sig tydelige spor i de kommunale og amtskommunale budgetter.

Antallet af psykiatriske patienter, som er alkohol- eller/og – kan man sige – stofmisbrugere, er steget kraftigt. Patienterne i denne gruppe har givet anledning til betydelige problemer på de psykiatriske afdelinger. Andre patienter kan f.eks. lokkes til også at tage stoffer, men ofte fører misbruget så også netop på grund af en anderledes adfærd til hurtig udskrivning, fordi, som man siger, der er manglende behandlingsmotivation, og så er det jo, at disse patienter risikerer at blive afvist både i sundhedsvæsenet og i socialvæsenet.

Fremrykningsudvalget fokuserede specielt på denne gruppe svært integrerbare, som de kaldte dem, eller udstødte, og der er da også etableret ordninger flere steder i landet med særlige behandlingstilbud. Der er tale om en uhyre vanskelig opgave, som i særlig grad forudsætter et meget tæt samarbejde imellem sundhedsvæsenet og socialvæsenet. Man kunne kalde denne her gruppe for socialmedicinske grænsegænger. Vi har et fælles ansvar her, socialministeren og jeg, for netop at kunne skabe et netværk for denne gruppe.

Der er stadig meget, vi kan tage fat på. Der er meget, der kan gøres, men det er vi faktisk også indstillet på i regeringen. Og jeg ville gerne, at det er fremgået af det, jeg har sagt.

Der er en anden gruppe, jeg godt vil sige lidt om. Det er dem, der misbruger alkohol og narko. Den alkoholpolitiske indsats sigter mod at bekæmpe de skadelige virkninger af et for stort alkoholforbrug, og det gør vi bl.a. igennem en intensiv forebyggelse. Sundhedsministeriet råder årligt over en samlet finanslovbevilling på godt 37 millioner kroner til bekæmpelse af alkoholmisbrug. Hovedparten af de midler fordeles af Alkoholpolitisk Kontaktudvalg, som blev oprettet i 1994. Det skete jo som led i ønsket om en øget indsats på alkoholområdet.

En stor del af midlerne fra Alkoholpolitisk Kontaktudvalg kommer så de svageste alkoholmisbrugere til gode. Det gør de jo ved, at vi via alkohollokalpuljen netop støtter lokale projekter i amter og kommuner. Det kan være projekter, der har til formål at hjælpe de svageste alkoholkere ud af deres misbrug, og resten af midlerne anvendes af Sundhedsstyrelsen til oplysnings-

virksomhed og udarbejdelse af redegørelser, udviklingsarbejde og specielt – det lægger jeg meget vægt på – samarbejdet med de lokale aktører, med de lokale foreninger.

Vi har et godt og frugtbart samarbejde på det område, fordi der i Danmark er en lang tradition for, at landsdækkende alkoholmisbrugsbekæmpende foreninger yder en stor og værdifuld indsats på alkoholområdet som supplement til det offentlige system. Det er så også derfor, vi gerne støtter dem økonomisk af den pulje, som vi har til det samme.

Forebyggelse af narkotikamisbrug tager jo sit udgangspunkt i forbudet mod ikkemedicinsk anvendelse af narkotika i Danmark, og det forbud understøttes bl.a. med en massiv og vedholdende forebyggelsesindsats rettet imod befolkningen som helhed og imod særlige risikogrupper. Målsætningen for den forebyggende indsats er at begrænse den ulovlige anvendelse af narkotika mest muligt.

Som opfølgning af redegørelsen til Folketinget i 1994 og de efterfølgende initiativer vil regeringen foretage en ny samlet gennemgang og vurdering af indsatsen mod narkotikamisbrug med henblik på en yderligere styrkelse af indsatsen.

Afslutningsvis vil jeg sige, at jeg i mit indlæg har valgt at koncentrere mig om de to udsatte grupper. Der er naturligvis flere andre grupper, der med lige så stor ret kunne have været valgt. Det kunne være indsatsen for de svageste børnefamilier, men det er tiden ikke til.

For mig er det vigtigt at understrege, at denne regering har truffet et meget bevidst valg om at prioritere indsatsen for de svageste meget højt, og at regeringen så også har fulgt op på det med reel handling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Når fru Kirsten Jacobsen i dag kan stille en forespørgsel om vilkårene for de mennesker, der har det dårligst i vores samfund, så mener jeg, at det i virkeligheden er et resultat af den positive politik, regeringen har ført på det her område, forstået på den måde, at regeringen har været med til at sætte de gruppers vilkår højest på dagsordenen.

Da der som bekendt er et stykke vej fra, at man tilkendegiver, at man vil gøre en indsats på et bestemt område, at man vil ændre nogle ting i vores samfund, og til det slår helt og fuldt igenem – fra man tilkendegiver, at nu skal de menneskers vilkår højt op på dagsordenen, og til